

De la vida estant

A còpia d'empassar-se molta saliva

En Jordi ha tingut una història familiar poc satisfactòria. No parlaré de la seva infantesa, ni tampoc de la seva joventut. Explicaré quelcom del seu viure adult.

Havia après a respectar els grans i ho feia sempre de bona gana i amb docilitat. Per ell, respectar els grans, no era només cosa de bona educació, era fins i tot qüestió de seny i d'humanitat.

És clar que aquest respecte als grans li havia exigít empassar-se la saliva moltes vegades. Havia renunciat a moltes de les seves iniciatives i a moltes de les seves decisions. Encara que s'ho passés en silenci, n'era ben conscient. Sabia

que el respecte als grans el retallava per tots costats i li llevava moltes possibilitats. Cert que no s'hi resignava. Cert que vivia hores de lluita i de sofriment interior. En Jordi, però, no ha estat mai ni un revoltat ni un ressentit.

Això sí, dintre seu, madurava i prenia cos una decisió: la d'evitar, per tots els mitjans possibles, repetir la seva desagradable experiència amb aquells que eren els seus fills. Senzillament se'ls estimava.

En Jordi, havia après bé la lliçó. Fins aquí havia estat un bon alumne. Havia observat, havia sospesat, havia mesurat. En

Jordi, potser no tenia massa estudis, però tenia molt de seny. Com a persona, s'havia realitzat per un camí gens enlluernador. Assolia la maduresa, aquella que és plenitud.

En Jordi, ara que té fills, comprèn que li ha arribat l'hora de l'acció i, amb aquesta, la seva gran oportunitat i també la seva gran temptació.

Pensa, dintre seu, que no ha manat mai, que no ha decidit mai, que tampoc mai no ha pres cap iniciativa. Ara, però, li ha arribat l'hora. Per altra banda, vol respectar els seus fills, vol que no passin el que ell ha passat. Vol, doncs, deixar-los pensar, decidir i que tinguin iniciatives.

I jo, es pregunta en Jordi, jo què? Quan pensaré, decidiré i tindré iniciatives? Abans hi renunciava per respecte als grans. Ara hi renunciaré per respecte als fills. I, així, per respecte primer als uns i després als altres, jo no hauré decidit res, no hauré tingut cap iniciativa, no hauré manat mai.

Compreneu els interrogants d'en Jordi? Sospiteu, com ell que no s'ha realitzat? De debò, gosaríeu afirmar que en Jordi és un ser mancat? No, jo no goso.

Abans deia que en Jordi no era ni un revoltat ni un ressentit. Ara afegeixo que tampoc no és un resignat. Ha servit sense escatimar res. Potser no ho sap. Al meu entendre, però, ha fet l'opció cabdal i vàlida, aquella que ha donat sentit al seu viure i al dels altres. No ha estat capriciós. D'acord. No ha estat arbitrari. També d'acord. Però ha reeixit airosument. Us sembla poc?

Josep Cardús i Grau

GLOSES

Una estafa original

Encara que des del punt de mira de l'ètica més rígida hi hagi tantes accions humanes mancades d'honestedat, nosaltres, que no som moralistes, sentim una certa tendència a perdonar aquelles que no fan gaire mal, sobretot si van acompanyades d'una mostra evident d'enginy i gràcia.

No fa gaires dies que vam tenir ocasió de conèixer i amnistiar una d'aquestes dolenteries venials, comesa, aquest cop, per un amic nostre, honrat propietari d'alguns aparells d'aquests que, penjats a la paret d'un lloc públic ben concorregut, us ofereixen el vostre tabac preferit. Tant sols cal introduir unes monedes a l'escletxa apropiada i accionar la palanca que provoca l'aparició del desitjat paquet.

L'altre dia, comentant amb aquest amic, la marxa del seu negoci, li vam preguntar si potser alguna vegada l'han pagat amb moneda falsa, posat que dintre l'aparell no hi ha —ens pensem— cap persona encarregada de verificar-ne l'exactitud i la bondat.

—Sí; diverses vegades —em va dir— hi trobo unes peces metàl·liques que no tenen curs legal i només són aptes per a ser llençades a la claveguera; però no m'hi encaparro gaire. Al capdavant no hi perdo res.

—Voleu dir?

—Ja ho crec! Mireu: amb aquella ferralla falsa vaig a comprar tabac en una màquina que no sigui la meua, i... santes pasqües!

I tots contents, pensem nosaltres: aquell que primer ha dipositat la moneda falsa, perquè el tabac li ha sortit de franc; el meu amic també, perquè se n'ha desempallegat de seguida; i no cal dir res dels altres comerciants que l'han anada rebent, ja que bé prou que se l'hauran tret de sobre pel mateix procediment.

Els diners falsos van corrent així d'un aparell a l'altre sense perjudicar ningú, i aquesta cursa incessant no s'acabarà, potser, fins que totes les monedes de tots aquests estancs a l'aire lliure siguin falses de necessitat.

XIXU

DOLTRA T.

EXPOSA

OLIS

A LA

SALA DE CULTURA SANT JORDI DE GRANOLLERS
DE LA CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

FINS EL DIA 31 DE GENER

A L'Ametlla del Vallès

un propietari vendria un troç de la seva

Finca Rústica

molt ben situada amb **aigua, llum i dret d'edificar-hi**

Si pot interessar-li veure-la, convingui dia i hora, telefonant de 10 a 1, de dilluns a divendres al 318 38 46